

सञ्चासोपद्रवयुक्ताः । भिन्ने वा शिरःकपाले यत्न मस्तु-
लुङ्गदर्शनं त्विदोषलिङ्गप्रादुर्भावः कासञ्चासौवा यत्नेति ।
भवन्ति चात् । वसानं मेदोऽथ मज्जानं मस्तुलुङ्गञ्च यः
स्रवेत् । व्यागन्तुस्तु व्रणः सिध्येन्न सिध्येद्दोषसम्भवः ।
स मस्तीपहिते देशे सिरासन्वप्रस्थिवर्जिते । विकारो योऽ-
नुपयेति तदसाध्यस्य लक्षणम् । क्रमेणोपचयं प्राप्य
घातननुगतः शनैः । न शक्यउन्मूलयितुं वृद्धो वृद्ध
इवामयः । स स्थिरत्वान्नाहत्वाच्च घातनुक्रमणेन च ।
निहन्त्यौषधवीर्याणि मन्त्रान् दुष्टग्रहो यथा । अतो यो
विपरीतः स्यात्सुखसाध्यः स उच्यते । अवङ्गमूलः क्षुपको
यद्दुत्पाटने सुखः । त्विभिर्दोषैरनाक्रान्तः श्यावौषः
पिडकीसमः । अवेदनो निरास्त्रावो व्रणः शुद्ध इहो-
च्यते । कपोतवस्त्रप्रतिमा यस्यान्ताः क्लेदवर्जिताः ।
स्थिराश्चिपिटिकावनो रोहन्तीति तमादिशेत् । रूढवर्मा-
नमग्रन्थिमन्मनमरुजं व्रणम् । त्वक्स्वर्णं समतलं स-
स्यपूढं विनिर्द्दिशेत् । दोषप्रकोपाद्प्रायानादभिवाता-
दजोर्णतः । हर्षांशुक्रोधाद्भयाद्वापि व्रणो रूढोऽपि
दीर्यति ।

कृत्याद्रूपणी स्त्री कृत्या दूषतेऽनया दूषि-ल्युट् ङीप् ।
१ श्लोपभिभेदे । “अथो वलासनाशनाः कृत्याद्रूपणीश्च
यास्वा इहायान्तोषधीः” अथ०८, ७, १०, “अनयाऽहमो-
षध्या सर्वाः कृत्या अद्रूपम्” १०, १, ४, । आङ्गिरसे
२ जङ्गिडे ऋषिभेदे पु० । “अङ्गिरा असि जङ्गिड !
रक्षितासि जङ्गिड !” इत्युपक्रमे “अक्षकृत्यास्त्रिपञ्चा-
शीः शतं कृत्याकृतश्च ये । सर्वान् विनष्टतेजसोऽरसां
जङ्गिडस्करत्” इत्याद्युक्त्वा “कृत्याद्रूपण एवायमतो
अरातिदूषणः” इत्युक्तम् । अथ० १६, २४, १,

कृत्याद्रूपि पु० कथां परकृताभिचारजां दूषयति दूषि-इन् ।
कथानाशके जङ्गिडे ऋषिभेदे । अरण्यादन्य आश्रितः
कथा अन्योरसेभ्यः । कथाद्रूपिरयं मखिरथो अराति-
दूषिः” अथ० २, ४, ५, ६,

कृत्रिम न० क-क्लि त्वेर्नप् च । १ विडलवणे, मेदि० २ काच-
लवणे, ३ तरुष्कनामगन्धद्रव्ये, ४ रसाञ्जने च राजनि० ।
५ सिद्धुके पु० मेदि० ७ क्रियया निष्पन्नभावे ति० ।
“सखा गरीयान् शलुश्च कृत्रिमस्तौ हि काथेतः” “चि-
क्रं संया कृत्रिमपतिपङ्क्तोः कपोतपालीषु निकेताना-
नाम् । साञ्जोरमयायतनिसल्लाङ्गं यस्यां जनः कृत्रि-
ममेव जेने” भावः । “कृत्रिमाकृत्रिमयोः कृत्रिमे कार्य-

संप्रत्ययः” व्या०प० । द्वादशपुत्रमध्ये स्वयंकृते “सदृशं
तु प्रकुर्याद्यं शुण्दोषविचक्षणम् । एतं एतगुणोपेतं
सं विज्ञेयश्च कृत्रिमः” इति मनुक्ते दपुत्रभेदे पु० ।
सदृशं स्वजातीयं “सजातीयेष्वर्थं प्रोक्तस्तनयेषु मया
विधिः” उपसंहारात् । “कृत्रिमः स्यात् स्वयं कृतः”
या०” । “कृत्रिमस्तु पुत्रः स्वयं पुत्रार्थिना धनक्षेत्रप्रद-
र्शनादिलोभनेनैव पुत्रीकृतः सातापिहविहीनस्तत्सङ्गावे
तत्परतन्वत्वात्” मिता० । कलौ तु “दत्तौरसैतरेषां च
पुत्रत्वेन परिग्रहः” इति आदित्यपु० दत्तौरसभिन्नानां
पुत्रताकरणनिषेधात् न तस्य कर्त्तव्यता एवञ्च “औरसः
क्षेत्रजश्चैव दत्तः कृत्रिम एव च” कलिभर्षाप्रतिपादक
पराशरवचने क्षेत्रजपदस्य औरसविशेषणत्वं कृत्रिमपद-
पदस्य च दत्तकविशेषणत्वं कल्पनीयमिति दत्तचन्द्रिका
गौडदेशीयानां तथाचारश्च । पराशरवचनस्यकृत्रि-
मपदं न यौगिकं किन्तु परिभाषकस्वयंकृतविषयमेकं
अन्यथा दत्तकस्य कृत्रिमत्वविशेषणं व्यर्थं स्यात् अतः
आदित्यपुराणवचनस्यदत्तपदस्य कृत्रिमोपलक्षणपरता
युक्तेति कलौ कृत्रिमपुत्रस्यापि ग्राह्यतेति दत्तक
मीमांसादयः । पाश्चात्यादिवृद्धदेशेष्वस्य प्रचारः ।
अनयोर्युक्तत्वायुक्तत्वसङ्गावेऽपि आचारस्य बलवत्त्वाद्ग-
वस्या । अथञ्च “औरसः क्षेत्रजश्चैव दत्तः कृत्रिम एव च ।
गूढोत्पन्नोऽपविद्धःस्युर्दायादावान्धवाश्च षट्” मनुना
बन्धुदायहरत्वेनोक्तः । स्वार्थे क । तत्त्वार्थे । सिद्धुके पु०
जटाधरः, । तरुष्कनामगन्धद्रव्ये राजनि० ।

कृत्रिमधूप पु० कर्म० । नानासुगन्धिद्रव्यसंयोगजाते दशा-
ङ्गुषोडशाङ्गादौ धूपे अमरः ।

कृत्रिमपुत्र पु० कर्म० । १ कृत्रिमे पुत्रभेदे । कृत्रिमसुतादयो-
ऽप्यत्र । स्वार्थे क । तत्त्वार्थे वस्त्रादिरचितपुत्रलिका-
याञ्च । “सां कन्दुकैः कृत्रिमपुत्रकैश्च” कुमा०

कृत्वन् ति० क-ङ्वनिप् तुक् च । कर्त्तरि । “तदिन्द्राव
आ भर येना दंशिष्ठ कृत्वने” ऋ०८, २५, २४, स्त्रियां ङीप्
रश्चानादेशः । “महासिवेन्नः सहकृत्वरी बद्धम्-वशः-
पटं तद्गृहचातुरीतुरी” नैष० ।

कृत्वा अव्यञ्ज-कृतौ हिंसायां वा क्त्वा । १ विधायेत्यर्थे “कृत्वा-
वकाशे रुचिसंरक्तप्रभम्” भट्टिः । २ हिंसित्वेत्यर्थे च ।

कृत्वी स्त्री व्यासपुत्रशुकदेवस्य १ कन्यायाम् । “पराशर
कुलोद्भूतः शुकनाम सहातपाः । भविष्यति युगे तस्मिन्
(द्वापरे) महायोगी द्विर्जर्षभः । व्यासादरण्यां सम्भूतो